

Boha opravdu hledat

Hošťálková 16. 7. 2017

Písně: 441, 641, 374, 686, 406

Čtení z Písma: Izaiáš 55, 6 - 11; ev. Matouše 13, 44 - 46

Text kázání: Izaiáš 55, 6 - 7

Milí bratři a sestry,

tímto textem je člověk vyzýván k veliké hledačské aktivitě a touze po nalezení Boha - jeho cest a řešení pro svůj život. Jde o usilovné hledání, které se dá přirovnat k obchodníkovi hledání velmi drahé perly. Takové hledání pak nemá vůbec nic společného s pohodlným hledáním nějakého znamení, které by ušetřilo námahu, nebude mu také vůbec nic dáno, „žádné znamení“, říká Pán Ježíš (Mk 8, 12).

Člověk se v každé době pokoušel Boha hledat a nalézat. Byli a jsou zde ti, kteří ho hledali a hledají prostřednictvím filosofie, aby odhalili ono „nejvyšší bytí“. Byli a jsou zde jiní, kteří se jej pokoušeli pojmout svým srdcem, city - různí mystikové. Ale pak zde byli a jsou ti, kteří jej hledali a hledají skutečně z hluboké jámy své vnitřní nebo vnější nouze. Hledají jej jako pomocníka a vysvoboditele, který by se k nim sklonil a ke kterému by se oni mohli nadále vztahovat a tak v něm nalézat svůj pokoj. Náš text z proroka Izaiáše tedy hovoří o vytrvalém a naléhavém hledání Boha. Co to ale znamená Boha opravdu hledat?

Boha opravdu hledat znamená:

1. Vrátit se ke svému Pánu celým svým srdcem.
2. Hledat ho dokud je to možné.
3. Hledat jeho milosrdenství a stát o ně.

1. Boha opravdu hledat znamená - vrátit se ke svému Pánu celým svým srdcem: „*Hledejte Hospodina... Svévolník at' opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu...*“ Kdo Boha opravdu hledá, ten kolem toho nemůže jen diskutovat, ten musí být připraven ke změně svého života. Musí být připraven upravovat a poměřovat své jednání Slovem Božím. „*Boží Slovo jako jediné pravidlo víry a života v Ježíši Kristu zjevené a v Písmech svatých Starého i Nového zákona dosvědčené*“. To vyžaduje opravdu velké nasazení. Ale bez něj není pravé hledání Boha možné. Vrátit se k Hospodinu, ke svému Pánu celým svým srdcem znamená: odvrátit se od falešných činů i falešných úmyslů. „*Svévolník at' opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly.*“

To nám však může znít dost negativně, příliš to poukazuje na naše ničemnosti. Obrácení, nebo návrat k našemu Pánu, je ale něco naprosto pozitivního a dobrého. V tomto duchu se pokusil pojmout návrat člověka k Bohu Martin Luther, který pověděl: „*Když volám lidi k pokání, volám je k velké radosti!*“ Jak tomu máme rozumět?

V textu, je řeč o tom, že Boží úmysly a jeho cesty vše převyšují: „*Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše - je výrok Hospodinův.*“ Mezi námi lidmi a Bohem existuje nekonečně veliká

vzdálenost. Je k pousmání pokoušet se srovnávat Boží myšlení s myšlením naším. My myslíme jen na náš další krok a naším konečným horizontem, ke kterému jsme schopni ještě dohlédnout, je naše vlastní smrt, nebo zánik tohoto světa. Ale Boží vidění je daleko širší a větší, hledí na všechny věci z „výšin“, které převyšují všechno naše pozemské.

Slyšel jsem takový příběh: Dva manželé, kteří šli do světa na misi museli stále zdolávat veliký problémem - jak překládat určitá slova do jazyka domorodců, aby jim porozuměli. Velmi usilovně se též pokoušeli o co nejlepší vyjádření slova „naděje“. Náhle jim zemřelo jejich dítě. Lidé kolem čekali na to jak budou reagovat. Viděli je jak pro ně sami vyrábí rakev, kopou hrob, jak tuto rakev se svým dítětem vkládají do hrobu, zaspávají jej hlínou - to vše bez srdcervoucího nářku, jak na to byli zvyklí. Když toto vše udělali pozvedli své oči i ruce k nebi a modlili se k Bohu. Ti lidé, kteří to viděli, pak za nimi přišli a řekli jim: „*Nyní víme, co pro vás znamená a co vám dává váš Bůh - vy jste schopni hledět za horizont.*“ Takto našli tito manželé, zvěstovatelé evangelia, vhodný překlad pro slovo „naděje“: **dívat se za horizont.**

Ano, Boha opravdu hledat znamená hledět za horizont našeho bytí, který se nám stává zřetelným v pevném svazku s naším Pánem. Naše myšlení je velmi omezené, ale On, náš Pán, překračuje veškerou lidskou omezenost, převyšuje ji tak dalece jako jsou nebesa vzdálena od země, s ním smíme vidět dál. Proto opravdu hledat Boha znamená: Vrátit se ke svému Pánu celým svým srdcem.

2. Boha opravdu hledat znamená - hledat ho dokud je to možné: „Hleďte Hospodina, dokud je možno ho najít; volejte ho, dokud je blízko.“ Slyšíme dobře to slovo: „dokud“? Slovo čas v sobě skrývá dva významy. Můžeme si čas představit jako přímku, která je rozdělena na sekundy, minuty, hodiny, dny, měsíce... V jednom určitém bodu této přímky náš život začíná, v jiném se náš život uzavírá. A čas teče stále dál jako řeka, kde jedna sekunda je stejně dlouhá jako každá jiná. To je jedno pojetí času pro který řečtina užívá termínu „chronos“.

Pak ale rozumíme slovu „čas“ ještě jinak. Rozumíme mu jako času, ve kterém se právě něco děje, jako času, který má své rozhodující okamžiky a životní křižovatky - řecky: „kairos“. Ve zcela určitém časovém okamžiku jsme stavěni před zcela určité otázky. Například když se mladá dvojice v běhu svého života rozhodne, že chtějí jít životem nadále již jen spolu. Nebo budeme přemýšlet, jestli nemáme změnit své bydliště nebo pole působnosti. Takováto rozhodnutí pak mají zcela zásadní dopad na naši přítomnost i budoucnost. Co když se ale v určitém okamžiku rozhodneme špatně?

Toto je vloženo do toho malého slovíčka „**dokud**“. Člověk nemůže ono hledání Boha odsouvat neustále dál, postrkovat to vedle sebe jako po nějaké dlouhé lavici. Bůh stále k nalezení není. Když umřeme a předtím jsme jej vědomě odmítali vzít vážně, pak je tato možnost nenávratně pryč. Proto nás Písmo tak vážně vyzývá: **„Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce“** (Žd 3,7).

Ale ten termín, který je přeložen slovem „**dokud**“ je možné překládat také slovním spojením „**tam kde**“. Tedy: **„Hleďte Hospodina, tam kde je možno ho najít.“** Tento překlad nijak nesnižuje naléhavost této věty, která je vyjádřena slovem „**dokud**“, rozšiřuje pouze její význam. Tedy: Boha máme hledat **dokud** je to možné, dokud k tomu máme příležitost, ale také **tam kde** ho můžeme najít, tam kde se s ním můžeme setkat. Ne v našich představách, úvahách a výkladech, ale v betlémských jeslích, na kříži, v jeho vzkříšení, jeho Slově, ve Večeři Páně, kterou nám zanechal jako svůj odkaz a výzvu k věrnému následování. Zde nás chce potkávat, nemarněme

svůj čas! Obráťme, nebo navraťme se k Pánu, hledejme ho, dokud je to možné! Ale můžeme si položit také otázku: Proč to všechno? Proč taková naléhavost?

3. Ještě to třetí: Boha opravdu hledat znamená - hledat jeho milosrdenství, stát o ně. Jde tedy o Jeho milosrdenství, slitování, odpuštění: **„Svévolník at' opustí svou cestu,... necht' se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho.“** Všechno pátrání po Bohu má jediný cíl: Boha prostě najít. Ale jakého Boha? Ne boha filosofů, ale Otce našeho Pána Ježíše Krista. Jen On je tím Bohem, který se sklání ke všem a slitovává nade všemi, kteří ho opravdu hledají. Vzpomeňme na podobenství „O marnotratném synu“. O toto dobré rozhodnutí a povstání marnotratného syna jde. Ten vracející se syn cestou uvažoval, co všechno svému otci poví, ale Otec jej již drží v náručí. Proč? - Miluje ho, je plný lásky a milosrdného soucitu. Uboze vypadající navrátilce je přemožen milujícím srdcem svého otce. Toto je obraz pro milosrdenství a slitování Boží.

Ale ještě: jak můžeme nabýt jistoty, že také my jsme těmi, kteří byli milosrdným Bohem nalezeni? V našem textu máme na závěr krásné podobenství o koloběhu vody v přírodě. Déšť a sníh, který padá z nebe, se nevrací zpět v té samé podobě **„nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí.“** Tím je míněno Boží Slovo: **„Tak tomu bude s mým slovem,...“** Toto Slovo, které denně čteme, kterému neděli co neděli nasloucháme, smíme je také přijímat a zakoušet ve Večeři Páně, je jako déšť pro půdu. Ono má moc proměňovat a zúrodnit to, co bylo až doposud neúrodné, nikdy se **„nenavráť k Bohu s prázdnou“**.

Hledejme tedy Boha, nalézejme jej, zakoušejme na sobě jeho proměňující sílu, která se nás chopí a ujistí nás o jeho milosrdenství. Pak a teprve pak poznáme, že jsme našli to, co jsme hledali a po čem jsme stále toužili: **slitovného a milosrdného Boha**. Ten je ovšem vždy větší než celé naše hledání a poznání, protože nás ve všech směrech převyšuje - v našem poznání, našich úmyslech i cestách - převyšuje nás tak **„jako jsou nebesa vyšší než země“**.

Amen.